

**Страни в главното производство**

Ищец: Irène Bogiatzi, по съпруг Ventouras

Ответник: Deutscher Luftpool, Société Luxair (дружество за въздухоплаване на Люксембург) SA, Европейски общности, Великото херцогство Люксембург, Le Foyer Assurances SA

**Преюдициални въпроси**

- 1) Дали Международната конвенция за уеднаквяване на някои правила при международния въздушен превоз, подписана във Варшава на 12 октомври 1929 г., изменена в Хага на 28 септември 1955 г., на която се позовава Регламент (ЕО) № 2027/97 <sup>(1)</sup>, е част от нормите на общността правов ред, които Съдът на Европейските общности е компетентен да тълкува съгласно член 234 ЕО ?
- 2) Трябва ли Регламент (ЕО) № 2027/97 на Съвета от 9 октомври 1997 година относно отговорността на въздушни[те] превозвач[и] в случай на произшествия в редакцията му, приложима към момента на произшествието, а именно 21 декември 1998 г., да бъде тълкуван в такъв смисъл, че за въпросите, които не са изрично уредени, спрямо полет между държавите-членки на Общността продължават да се прилагат разпоредбите на Варшавската конвенция, в конкретния случай член 29?
- 3) При утвърдителен отговор на първия и на втория въпрос следва ли член 29 от Варшавската конвенция във връзка с Регламент (ЕО) № 2027/97 да бъде тълкуван в такъв смисъл, че предвиденият в него срок от две години може да бъде спряен или прекъснат или че превозвачът или неговия застраховател могат да се откажат от него с акт, който националният съд счита за равносвален на акт за признаване на отговорност?

<sup>(1)</sup> Регламент (ЕО) № 2027/97 на Съвета от 9 октомври 1997 година относно отговорността на въздушните превозвачи в случай на произшествия (ОВ L 285, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 4, стр. 170).

**Преюдициално запитване, отправено от Giudice di Pace di Ischia (Италия) на 15 юли 2008 г. — Rosalba Alassini/Telecom Italia SpA**

(Дело C-317/08)

(2008/C 236/15)

Език на производството: италиански

**Препращаща юрисдикция**

Giudice di Pace di Ischia

**Страни в главното производство**

Ищец: Rosalba Alassini

Ответник: Telecom Italia SpA

**Преюдициален въпрос**

Дали общностните разпоредби, съдържащи се в член 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, в Директива 2002/22/ЕО <sup>(1)</sup>, в Директива 1999/44/ЕО <sup>(2)</sup>, в Препоръка 2001/310/ЕО <sup>(3)</sup> на Комисията и в Директива 1998/257/ЕО <sup>(4)</sup>, имат непосредствено обвързващо действие и следва да се тълкуват в смисъл, че спореве „в областта на електронните съобщения между крайни потребители и оператори, които произтичат от неспазване на разпоредбите относно универсалната услуга и правата на крайните потребители, установени със законови разпоредби, с решения на регулаторния орган, с договорни условия и с хартата на услугите“ (спорове, предвидени от член 2 на Решение № 173/07/CONS на гаранта) не трябва да бъдат обект на предвидения задължителен опит за помирение, без който може да се стигне до невъзможност за предявяване на иск по съдебен ред, като тези разпоредби надделяват над нормите, произтичащи от член 3, параграф 1 на посоченото по-горе решение на органа-гарант на комуникациите.

<sup>(1)</sup> ОВ L 108, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 213.

<sup>(2)</sup> ОВ L 171, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 89.

<sup>(3)</sup> ОВ L 109, стр. 56.

<sup>(4)</sup> ОВ L 115, стр. 31. (Препоръка на Комисията).

**Преюдициално запитване, отправено от Giudice di Pace di Ischia (Италия) на 15 юли 2008 г. — Filomena Califano/Wind SpA**

(Дело C-318/08)

(2008/C 236/16)

Език на производството: италиански

**Препращаща юрисдикция**

Giudice di Pace di Ischia

**Страни в главното производство**

Ищец: Filomena Califano

Ответник: Wind SpA

**Преюдициален въпрос**

Дали общностните разпоредби, съдържащи се в член 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, в Директива 2002/22/ЕО <sup>(1)</sup>, в Директива 1999/44/ЕО <sup>(2)</sup>, в Препоръка 2001/310/ЕО <sup>(3)</sup> на Комисията и в Директива 1998/257/ЕО <sup>(4)</sup>, имат непосредствено обвързващо действие и следва да се тълкуват в смисъл, че споровете „в областта на електронните съобщения между крайни потребители и оператори, които произтичат от неспазване на разпоредбите относно универсалната услуга и правата на крайните потребители, установени със законови разпоредби, с решения на регулаторния орган, с договорни условия и с хартата на услугите“ (спорове, предвидени от член 2 на Решение № 173/07/CONS на гаранта) не трябва да бъдат обект на предвидения задължителен опит за помирение, без който може да се стигне до невъзможност за предявяване на иск по съдебен ред, като тези разпоредби надделяват над нормите, произтичащи от член 3, параграф 1 на посоченото по-горе решение на органа-гарант на комуникациите.

<sup>(1)</sup> ОВ L 108, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 213.

<sup>(2)</sup> ОВ L 171, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 89.

<sup>(3)</sup> ОВ L 109, стр. 56.

<sup>(4)</sup> ОВ L 115, стр. 31. (Препоръка на Комисията).

**Преюдициално запитване, отправено от Giudice di Pace di Ischia (Италия) на 15 юли 2008 г. — Lucia Anna Giorgia Iacono/Telecom Italia SpA**

(Дело C-319/08)

(2008/C 236/17)

*Език на производството: италиански*

**Препращаща юрисдикция**

Giudice di Pace di Ischia

**Страни в главното производство**

*Ищец:* Lucia Anna Giorgia Iacono

*Ответник:* Telecom Italia SpA

**Преюдициални въпроси**

Имат ли посочените по-горе разпоредби на общностното право (член 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и на основните свободи, Директива 2002/22/ЕО <sup>(1)</sup>, Директива 1999/44/ЕО <sup>(2)</sup> както и Препоръки на Комисията 2001/310/ЕО <sup>(3)</sup> и 98/257/ЕО <sup>(4)</sup>) непосредствено обвързващо действие и трябва ли следователно да се тълкуват в смисъл, че в случай на спор „в областта на електронните комуникации между крайни потребители и оператори поради нарушения на разпоредбите относно универсалната услуга и на правата на крайните потребители, предвидени в законови разпоредби, в решение на надзорния орган, в договорни клаузи и в харти на клиента“ (посочените в член 2 от Решение № 173/07/CONS на надзорния орган в областта на комуникациите спорове) не трябва да се

пристъпва към опит за уреждане на спора чрез участието на посредник с цел да се избегне недопустимостта на предявен пред съд иск, тъй като тези разпоредби се ползват с приоритет спрямо нормата на член 3, параграф 1от посоченото по-горе Решение № 173/07/CON?

<sup>(1)</sup> ОВ L 108, стр. 51.

<sup>(2)</sup> ОВ L 171, стр. 12.

<sup>(3)</sup> ОВ L 109, стр. 56.

<sup>(4)</sup> ОВ L 115, стр. 31. (Препоръка на Комисията).

**Преюдициално запитване, отправено от Giudice di Pace di Ischia (Италия) на 15 юли 2008 г. — Multiservice Srl/Telecom Italia SpA**

(Дело C-320/08)

(2008/C 236/18)

*Език на производството: италиански*

**Препращаща юрисдикция**

Giudice di Pace di Ischia

**Страни в главното производство**

*Ищец:* Multiservice Srl

*Ответник:* Telecom Italia SpA

**Преюдициален въпрос**

Дали общностните разпоредби, съдържащи се в член 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, в Директива 2002/22/ЕО <sup>(1)</sup>, в Директива 1999/44/ЕО <sup>(2)</sup>, в Препоръка 2001/310/ЕО <sup>(3)</sup> на Комисията и в Директива 1998/257/ЕО <sup>(4)</sup>, имат непосредствено обвързващо действие и следва да се тълкуват в смисъл, че споровете „в областта на електронните съобщения между крайни потребители и оператори, които произтичат от неспазване на разпоредбите относно универсалната услуга и правата на крайните потребители, установени със законови разпоредби, с решения на регулаторния орган, с договорни условия и с хартата на услугите“ (спорове, предвидени от член 2 на Решение № 173/07/CONS на гаранта) не трябва да бъдат обект на предвидения задължителен опит за помирение, без който може да се стигне до невъзможност за предявяване на иск по съдебен ред, като тези разпоредби надделяват над нормите, произтичащи от член 3, параграф 1 на посоченото по-горе решение на органа-гарант на комуникациите.

<sup>(1)</sup> ОВ L 108, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 213.

<sup>(2)</sup> ОВ L 171, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 89.

<sup>(3)</sup> ОВ L 109, стр. 56.

<sup>(4)</sup> ОВ L 115, стр. 31. (Препоръка на Комисията).